

DNA TESTY ROZPTYLUJÚ GENEALOGICKÝ MÝTUS

Megan Smolenyak*

Myseli by ste si, že skupina ľudí s menom Smoleniak, všetci pôvodom z jednej menej dediny, musí mať spoločného predka? My sme si to myseli tiež. No mylii „ne sa.“

Tajomstvo nášho pôvodu

Z genealogického hľadiska je Smoleniak výhodné meno. Nie je nás tak veľa a hoci „nue dnes rozptylení od Ukrajiny až po Antarktídu, dlhoročne výskumy ukázali, že väčci máme korene v jednej geograficky izolovanej slovenskej dedine – Osturni. A ako by to nestaciilo, údaje z jedinej cirkvi v obci, gréckokatolickej farnosti Sv. Michala, prezrádzajú, že tunajší Smoleniakovci žili po celé desaťročia len v štyroch domoch (s popisnými číslami 88, 96, 103 a 135).

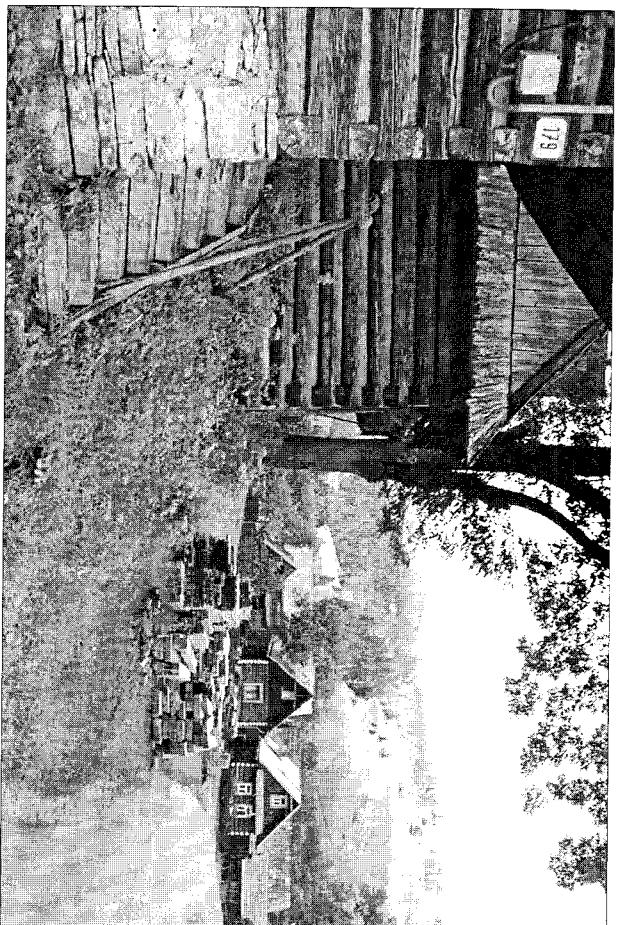
Cirkvené matríky, pozenkové kníhy a sčítacie operáty nám dovolili sledovať tieto domácnosti do 40-tých rokov 18. storočia. Postupujúc generáciu za generáciou do minulosťi, neprestávali sme hľadať náznaky ich zblížovania. Myseli sme si, že skupiny žijúce v takej tesnej blízkosti nemôžu nemáť spoločné korene. A keď sme zodpovedajúco naším úvahám – naši vo vojenskom súpisu z roku 1715 záznam kení o jednom Smoleniakovi, ešte viac nás to utvrdilo v predstave, že musíme mať spoločného predka, hoci to nemusel byť práve tento.

Stopa však odrazu vychladla. Hoci sme vedeli, že kostol v roku 1796 vyhorel „a my – pokial ide o záazamy týkajúce sa Osturne – nemôžeme byť príliš optimistički, neprestávali sme dúfa“, že ešte niejaké nájdeme. A ďalej sme udržovali svoju genealogický využívanú predstavu spoločného pôvodu. Zo všetkých 4 smoleniakovských domácností sa v rokoch 1890 – 1909 niekto vystúhal do USA a potomkovia boli zvedaví, či sú navzájom, hoci vzdialene príbuzní. Ako sme im mali vysvetliť?

DNA testy – pomoc naporúdzi

Zhodou okolností sme sa v slepej uličke ocitli zhruba v tom istom čase, ako boli bežným záujemcom po prvýkrát sprístupnené DNA-testy (v cenách po 200 – 300 USD za test). Naš prípad sa javil ako ideálna meno/Y-chromozómová prípadová štúdia. Chromozóm Y sa po celé generácie dedí z otca na syna. Jeho šírenie je v zásade totožné so šírením priezviska (rodového mena) v mužských linách rodokmeňa.

* Megan Smolenyak Smolenyak je významnou popularizátorou genealógie v USA. Jej korene siahajú do Osturne. Genealogii sa venuje viac ako tri desaťročia. Vydala niekoľko „informačných prací (Honoring our ancestors. In search of our ancestors, They came to America at...). Prispievok, ktorý publikujeme, patril medzi prvé „genetické“ články, ktoré sa týkali rodín so slovenskými koreňmi. Vyšiel v roku 2002 v Everton's Family History Magazine: „MOLENYAK, M.: DNA testing dispels a genealogical myth. Everton's Family History Magazine (Logan, Utah, USA), May/June 2002, s. 38 – 42; pozri aj <http://www.honoringourancestors.com/dnaeverton2002.pdf>

V lete v Osturňi. Foto: Milan Šíšmiš, 2006

Y-DNA testy sa v genealogii často využívajú na zistenie, či osoby s rovnakým menom (priezviskom) majú alebo nemajú spoločného predka. Prene tak sme ich zamyslali použiť aj my.

Potrebovali sme len získať testovacie vzorky zo všetkých štyroch smoleniakovských liníi. Ak sa budú zhodnúť, potvrdí sa naša teória, že všetci mame spoločného predka. Ak budú zhodné len niektoré, dozvieme sa aspoň to, ktoré linie sú odlišné a na čo sa máme pri ďalšom výskume sústrediť. Čo však, ak sa žiadne zhodovať nebudú? To by ale bolo hlúpe. Nie, to je vylúčené!

Za podporu niekoľkých sponzorov z našej rodinnej asociácie (Osturňa Family Association)² sme sa rozhodli pre spoluprácu s Family Tree DNA v Houstone, spoločnosťou pôsobiacou v Texase. V dobe, kedy sme začínali, boli dostupné len 12-märkové testy. Dnes Family Tree DNA a Ancestry.com ponúkajú 21, resp. 23-märkové testy (najnovšie až 67-märkové – pozn. red.). V tom čase však 12-märkové testy boli spomedzi komerčných testov najdostupnejšie a sľubovali tiež najspôsobilivejšie výsledky.

Výber testovacej spoločnosti ovplyvnila aj skutočnosť, že Family Tree DNA bude jeho databázu vzoriek a mohla nás – vtedy i neskôr – upozorniť na prípadné zhody. Už pred zadaním úlohy, týkajúcej sa Smoleniakovcov, sme počítali s budúcim rozšírením štúdie na celú dedinu tak, aby postupne vznikla osturnianska databáza, ktorá by potenciálne mohla odhaliť spojenia, nezachytené v písomných prameňoch. Ičas už išlo len o to presvedčiť mužov zo všetkých 4 spomínaných liníi, aby sa zúčastnili na testoch a poskytli sterry z úst. Očakávali sme námietky i otázky, týkajúce sa ochrany ich súkromia. V dôsledku dlhodobých vzťahov s obcou, vziaťonnej dôvery i roky pestovaných stykov s príbuznými však každý oslovený vzorku oč hotne poskytol.

„Prišla vám obálka“

Vzorky z každej liníe sme predložili na otestovanie a netrpezlivo sme odpočívali tých 7 týždňov, ktoré nás delili od doručenia výsledkov. Nakoniec sme sa dočkali.

Netrpezlivo, jednu za druhou sme otvárali obálky, ktoré prinášali správy o výsledkoch testov. Napriek všetkým očakávaniam sa však žiadne zo vzoriek nezhodovali! Ba čo viac – ako vyplynulo z porovnania markerov (pozri tabuľku) – ani sa len nepodobali!

Dom č.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
88	7	7	7	5	10	12	4	5	3	5	6	6
96	5	7	5	6	5	8	5	4	4	5	7	5
103	5	9	7	5	4	8	5	4	2	5	6	6
135	5	6	6	5	8	8	4	5	3	4	5	4

Lokus je miesto na chromozóome. Každý lokus má alebo, identifikačné znaky. Testy použité pre tento štúdiu obchádzali 12 takýchto znakov (markerov) – ich alely sú zobrazené zľava doprava pri každej smoleniakovskej domácnosti.

Očakávali sme, že nájdeme aspoň 10 z 12 možných zhôd (medzi ktorýmkoľvek riadkami), ktoré by späť potvrdili naše predstavy o spoločnom predkovi.

V čase čakania na prvé výsledky sme predložili ešte pári vzoriek, týkajúcich sa domov 88 a 96. Tie – na rozdiel od predchádzajúcich – vykazovali medzi sebou dokonalú zhodu (12:12). Prenost testov bola teda nespochybňiteľná. Nedalo sa uniknúť tomu, že testovanie prezradilo: žiadna zo 4 smoleniakovských liníi nemá spoločného predka!

Vedeli sme, že to neznamená, že medzi týmito liniami nijet žiadneho spojenia. A predchádzajúceho výskumu sme napr. vedeli, že medzi obyvateľmi z domov č. 88 a 96 došlo k pokravnému spojeniu niekedy okolo polovice 18. storočia, nie však medzi smoleniakovskými, ale kolaterálnymi vetyami. Aj tak nás však ohromilo zisťenie, že naša roký pestovaná predstava o spoločnom pôvode sa zrušila. Pri úvahách o našom náhľom „rozdelení“ sa ponúkalo niekoľko teórií, ktoré mohli vysvetliť tieto neocakávané výsledky.

² V Manville, New Jersey sa v polovici augusta 2006 konalo zatiaľ posledné stretnutie tejto organizácie. Pozn. red.

Teória „podvrhnutého“ otca

Podľa jednej z možností sa v smoleniakovských liniach mohli objavíť jeden alebo viacerí „podvrhnutí“ otcovia. Keďže chromozóm Y sa dedí z otca na syna, vždy, keď má nejaká žena z rodiny nemanželský pomer a syna z neho vydáva za syna spoločného s vlastným mužom, dochádza k pretrhnutiu retaze (pozn. red.: priezvisko) prestáva kopirovať Y-chromozómovú llinu). Aj keď môže ísť o zriedkavé prípady, ak sa za stáročia používania priezviska Smoleniak vyskytol ten jediný, mohlo v ktorejkoľvek zo smoleniakovských línii dojsť k prerušeniu retazca Y-chromozómov. Inými slovami: aj vabocčka z 18. storočia mohol ovplyvniť výsledky súčasných testov.

Podobná situácia, pri ktorej syn zdedil priezvisko po (povedzme slobodnej) matke, mohla výstútiť do línie s menom, ktoré neodrážalo jeho Y-chromozómové pozadie. Všetci potomkovia takejto matky potom prenášali túto geneticko-genealogickú nezhodu.

Teória vzniku priezviska

Podľa inej teórie mohli výsledky – inak úplne korektné – iba odražať vývoj priezvisiek v obci. Meno Smoleniak znamená čosi ako „smoliak“ či „počerný“. Možno usudzovať, že prvý jeho nositeľ mal tmavú pleť či vlasy, alebo pracoval so smolou či dechtom. V čase tvorby priezvisiek v Osturňi (predpokladáme niekedy v 17. storočí) mohli rôzni – dva ďači – viacerí navzájom cudzí – muži zodpovedať popisu „smoleniaka“. Ak tomu bolo tak, naše rodiny sú nezávisle preto, že – vďaka podobnému vzhľadu či povolaniu – ich predkovia dostali rovnaké, hoci dosť zriedkavé priezviská.

Teória vývoja priezviska

V zmliešaných rodinách často dochádzalo k preberanju priezvisiek a ich modifikáciám. V dôsledku častých úmrtí manželiek sa mnohí z našich predkov ženili viackrát. V takých prípadoch nezriedka vznikali domácnosti s „jeho“, „jej“ a „ich“ deťmi. Deti z mnohých takýchto rodín zvykli v Osturňi volať menami (priezviskami) po ich krstných či nevlastných otcoch. Ak priezvisko, ktoré im nakoniec „prisichlo“ a prešlo aj na ich potomkov, bolo v skutočnosti priezviskom ich nevlastného otca, došlo znova k meno-geneticko nezhode.

Aj ďalšie spôsoby tvorby mien v Osturňi mohli prispiť ku konfúzii priezvisiek. Tam, kde žilo pohromade veľa osôb s rovnakým priezviskom, rozložovali ich prímenia. Napr. ak bolo v obci veľa Smoleniakovcov, jedných z nich mohli na odlišenie volať Mudrákovci-Smoleniakovci (možno podľa ženy vydatej za Mudrákra). Časom sa mohlo takto utvorené prímeno stat menom celej jednej rodovej línie. Aj takéto situácie mohli spôsobiť, že priezviská a Y-chromozómy ich nositeľov sa nevyvihali súbežne.

Čo ďalej

Mohli sme – ako najpravdepodobnejšiu – prijať teóriu o vzniku priezviska a jednoducho prehliásť, že predkom dnešných smoleniakovských línii, niekoľkým ich

„návýjivom“ cudzím „braotcom“, prisichlo rovnaké priezvisko. Pokiaľ sa ale dali pripraviť aj iné možnosti, nemohli sme sa s takýmto riešením uspokojiť. Napríklad v domácnosti č. 103 sa okolo roku 1800 vyskytol prípad zmliešanej rodiny s menom Vančíko. Testy viacerých vanečkovských línii by mohli ukázať, či Smoleniakovci „na“ starom nemanželskom vzájomu (ktorého aktérov máme doložených), ktorý možno „návýjivou“ testom, týkajúcim sa potomkov jednej z domácností.

Najväčšu nádej však vkladáme do pripravovanej celosturianskej štúdie. Keďže ide o privítký projekt, požiadali sme veľa ľudí pôvodom z Oslurne, aby sa doň dobrovoľne zapojili. Naši predkovia žili dosť izolované od okolitého prostredia, ich výskum by teda mohol printest zaujímať výsledky.

Hoci k dnešnému dňu sa nechali testovať nositelia len piatich z asi 50 osturňianskych priezvisiek, máme už prvé dva prekvapujúce výsledky.³ Jedno z preskumaných priezvisiek – *Bizub* – na 10-tich z 12-tich pozícii vykazuje zhodu s jednou osobou zo smoleniakovských domácností. Keďže 2 nezhodné markery sa nezhodujú len v 1 pozícii, predpokladáme, že testované osoby majú spoločného predka, hoci mnoho generácií vzdialenosť. Ďalším prekvapením je, že jedna z týchto rodín vykazuje „dušovský“ pôvod. Nechali sme urobiť testy na preskúmanie tejto kurióznej situácie.

Náďalej chceme pokračovať v overovaní teórii o pôvode smoleniakovských rodín, súbežne s výskumom ostatných rodín z Osturne. Výsledky testov stále prinášajú nové údaje. Dozvedáme sa z nich o skutočnostiach, ktoré sme ani najmenej nepredpokladali. Veríme, že krok za krokom sa postupne dozvime viac o svojich koreňoch a že svojou, do istej miery priekopníckou prácou prispejeme tiež k rozvoju samotnej genetickej (genetiky a genealógie).

³ V súčasnosti ide už o podstatne viac testovaných línii. Presné údaje sa nám však do uzáverky čísla nepodarilo získať. Pozn. red.